

ἀγαπῶ διόλου τὰς νοουθεσίας· ἔπειτα ᾤθελα νὰ ἰδῶ καὶ ὀλίγον τὸν κόσμον· ἐπεθύμησα νὰ περιηγηθῶ τὴν Ἑλβετίαν· λέγουσιν ὅτι εἶναι τόπος ὡραῖος, καὶ ὅτι ζῆ τις μὲ τὸ τίποτε.

Ἄλλ' οἱ ὄρειοι οὗτοι εἶναι ἄγρια ζῶα· ὅταν ἐζήτησα παρ' αὐτῶν νὰ φάγω, μὲ ἀπεκρίθησαν ὅτι εἶμην εἰς ἡλικίαν ἰκανὴν ὥστε νὰ κερδίζω ὁ ἴδιος τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα !
... ὡς νὰ εἶχέ τις ἀνάγκην νὰ ἀφήσῃ τὴν πατρίδα του διὰ νὰ ἐργάζεται εἰς τὴν ξενιτείαν.

— Πιστέω, ἐπανελάθεν ὁ Φρεδερίκος μετὰ σοβαροῦ ὄφους, ὅτι δὲν ὑπάρχει τόπος ἔνθα δύναται τις νὰ ζῆ χωρὶς νὰ ἐργάζεται, καὶ δὲν εὐρίσκω, ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνάγκη εἶναι δυστυχία· ἀλλὰ τότε μόνον ὅταν τις δὲν θέλει νὰ ὑποκύψῃ εἰς αὐτήν.

— Εἶναι εὐχάριστος αὕτη ἡ ἀνάγκη σου καὶ ἀξιόλογος διὰ σέ, ὅστις εἶσαι καλὸς νὰ διδάξῃς τὴν σοφίαν εἰς τὸν Θεόν· ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ ὅμως ἐγεννήθη διὰ νὰ εἶμαι πλούσιος, καὶ ὄφειλον νὰ μὲ διδάξῃσι ταύτην τὴν ἐπιτήμην.

— Ἄκουσον, λέγει ὁ Φρεδερίκος, αὐτὰ εἶναι καλὰ νὰ τὰ λέγῃ τις ἀστείζόμενος· ἀλλὰ καὶ σὺ ὁ ἴδιος γνωρίζεις καλῶς, ὅτι τὰ κατὰ τῆς τύχης παράπονά σου δὲν θέλousι μεταβάλλει αὐτήν· πρέπει ἀναγκαιῶς λοιπὸν νὰ παραδεχθῆς αὐτὴν τοιαύτην, ὅποια εἶναι· ἡμεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἐργατῶν δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν ἀνάπαυσιν, πρέπει νὰ πασχίζωμεν νὰ ζῶμεν χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ πλουσίου· πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἄλλο μέσον δὲν ἔχομεν παρὰ τοὺς βραχίονας ἡμῶν. Μόνος ὁ ἀδύνατος ἔχει δίκαιον νὰ παραπονηταί· διότι ὅταν τις ἔχῃ δύναμιν καὶ ὑγείαν ἢ ἐργασία εἶναι εὐκολος.

— Δὲν σὲ εἶπα, ἐπανελάθεν ὁ Ἀντώνιος μετὰ κακότητος τόνου, ὅτι μὲ ἐδίωξαν ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον; εἰς τί λοιπὸν θέλει μὲ χρησιμεύσει ἡ φιλοπονία, ὅταν δὲν ἔχω πλέον ἔργον;

— Εἰς τὴν Μουλχούζην ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἐργοστάσια, ἐκτὸς ἐκεῖνου εἰς τὸ ὅποιον εἰργάζεσο, ἀπήντησεν ὁ Φρεδερίκος, καὶ ὅταν ἔχῃς τὴν καλὴν θέλησιν εὐκόλως δύνασαι νὰ ἐπιτύχῃς ἄλλου.

— Ναί· νὰ ὑπάγω λοιπὸν ἐρωτῶν ἀπὸ θύραν εἰς θύραν ἂν ἔχωσιν ἀνάγκην ἐργάτου; οὕτως ὀρίζεις; ἐνδοξον εἶναι τῇ ἀληθείᾳ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο!

— Καὶ νομίζεις ὀλιγώτερον εὐτελεῖς τὸ νὰ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρα ἐπικαλούμενος τὴν φιλανθρωπίαν τῶν διαβατῶν; ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται σὲ δυσαρεστοῦσι, δύναμαι νὰ

σὲ ἀπαλλάξω ἀπὸ ταύτην τὴν δυσαρέσκειαν· αὐριοὺς τὸ πρῶτ' θέλω ὁμιλήσει πρὸς τὸν Κύριον Καρτμάνον καὶ ἴσως συγκατανεύσει νὰ σὲ συμπαραλάβῃ εἰς τὸ ἐργοστάσιον αὐτοῦ· εἰπέ με λοιπὸν εὐχαριστεῖσαι εἰς τοῦτο;

— Ἀναμφιβόλως στέργω.

Ὁ Φρεδερίκος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐκτείνῃ τοιαύτην δυσάρστον συνδιάλεξιν περιπλέον· ὁ Ἀντώνιος ἐφαίνετο παρὰ πολὺ ἀποκαμωμένος· παρεκίνησε λοιπὸν αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ πάλιν εἰς τὴν κατοικίαν τῆς Ὀδύλης. Ἄλλ' αὕτη ἀποδείξασα εἰς αὐτὸν διὰ περιφρονητικῶν τρόπων καὶ δι' αὐστηρῶν ἐπιπλήξεων τὴν διὰ ἐπιστροφὴν δυσαρέσκειαν καὶ ἐκπλήξην αὐτῆς, ἠνάγκασε τὸν Ἀντώνιον νὰ ζητήσῃ ἄλλου διαμονήν· ἀλλ' ὁ Φρεδερίκος ἰκετεύσας ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐπέτυχε παρὰ τῆς ἀγαθῆς Ὀδύλης νὰ συμμερισθῇ μετ' αὐτοῦ τὴν κλίνην καὶ τὸ δεῖπνον· καὶ τοιοιουτρόπως ὁ Ἀντώνιος ἠσθάνετο ᾗδη τὴν προστασίαν τοῦ Φρεδερίκου ἐνεργοῦσαν ὑπὲρ αὐτοῦ.

(ἀκολουθεῖ.)

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Τὰ ὑποδήματα τοῦ φιλαργύρου.

Ὁθωμανός τις, Ἄλῃ Μουσταφᾶς καλούμενος, ἦτον ἐπὶ τοσοῦτον φιλάργυρος, ὥστε ἂν καὶ ἄνθρωπος πλούσιος, ἔζη ὅμως ῥυπαρῶς, ἐνεδύετο πάντοτε κατεξεσχισμένα φορέματα, καὶ δὲν ἠγόραζε πώποτε τι τῶν ἀναγκαίων, εἰμὴ ὅτε τοῦτο ἐπωλεῖτο κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῆς συνήθους αὐτοῦ ἀξίας· ἰδίως δὲ ἐφόρει ὑποδήματα τοσοῦτον παλαιὰ καὶ μετεσχηματισμένα ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς πολλῶν ἐμβαλλωμάτων, ὥστε ἠδύνατό τις νὰ διαφιλονεικήσῃ, ἂν τὰ ὑποδήματα ταῦτα κατεσκευάσθησαν ὑφ' ἐνὸς ἢ πολλῶν σκυτοτόμων, τῶν πλείστων μάλιστα ἀδεξίων· ἡμέραν δὲ τινα ἐξελθὼν τῆς πενιχρᾶς αὐτοῦ οἰκίας συνήντησε μυρεψὸν πωλοῦντα ἀρώματα ἐντὸς ὡραίων ὑαλίνων δοχείων κατὰ τὸ τέταρτον σχεδὸν τῆς συνήθους αὐτῶν ἀξίας. Ὁ φιλάργυρος λοιπὸν πλήρης χαρᾶς διὰ τὴν σπανίαν ταύτην ἐπιτυχίαν ἠγόρασε τὰ ἀρώματα μετὰ τῶν δοχείων, τὰ ὅποια παραλαβὼν ἐναπέθηκεν ἐπὶ τινος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ παλαιᾶς τραπέζης, εὐελπὶς, ὅτι θέλει μεταπωλήσει αὐτὰ εἰς δεκαπλασίαν τιμὴν· συγκινηθεὶς δὲ ἐπὶ πλέον ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ κέρδους ἀπεφάσισε

νὰ λουστῆ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Πορευόμενος λοιπὸν εἰς τὸν λουτρῶνα συνήντησέ τινα τῶν φίλων αὐτοῦ, ὅστις ὡς καὶ ἄλλοτε πολλάκις, ἤρχισε νὰ ἐπιπλήττῃ τὸν Ἀλῆ Μουσταφᾶν, ὡς γινόμενον ἀντικείμενον γέλωτος καὶ παραδειγματισμοῦ καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτοῦ φειδωλίας καὶ ἰδίως τῶν ὑποδημάτων τὰ ὁποῖα ἐφόρει· ἀλλ' ὁ φιλάργυρος δικαιολογούμενος πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ ἐπὶ προφάσει ἀνεχείας, εἰσῆλθεν εἰς τὸν λουτρῶνα ἀφήσας ἐν τοῖς προθύροις κατὰ τὴν συνήθειαν τὰ πεπαλαιωμένα αὐτοῦ ὑποδήματα· μετ' ὀλίγας στιγμὰς εἰσῆλθεν ὁμοίως εἰς τὸν αὐτὸν λουτρῶνα λαμπρῶς ἐνδεδυμένος ἀξιωματικός. Λουσθεὶς δὲ ὁ φιλάργυρος Ἀλῆ Μουσταφᾶς ἐξῆλθε τοῦ λουτρῶνος, καὶ εὐρών τὰ ὑποδήματα τοῦ ἔτι λουομένου ἀξιωματικοῦ, ἐνόμισεν αὐτὰ ὡς δώρημα ἐκ μέρους τοῦ πρὸ ὀλίγου ἐπὶ φιλαργυρία ψέγοντος αὐτὸν φίλου καὶ περιβαλὼν αὐτὰ ἀνεχώρησεν. Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐξῆλθε καὶ ὁ ἀξιωματικός καὶ μὴ εὐρών τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ, ἀλλ' ἀντὶ τούτων τὰ εἰς ὅλην τὴν πόλιν πασίγνωστα κατεμβαλλωμένα ὑποδήματα τοῦ Ἀλῆ Μουσταφᾶ, κατεμήνυσεν αὐτὸν ἐπὶ κλοπῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Καὶ ὁ μὲν δικαστὴς γνωρίζων τὴν φιλαργυρίαν τοῦ ἀνθρώπου κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς πρόστιμον πολλῶν χρημάτων· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ὀργισθεὶς κατὰ τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ, ὡς παραιτίων τῆς ζημίας ταύτης, ἔρριψεν αὐτὰ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ θυοῦ τῆς θαλάσσης τὰ ὑποδήματα ἐπενήρησαν κατ' αὐτοῦ δικαίαν ἐκδίκησιν· διότι περιπλεχθέντα ἐντὸς δικτύων ἀλιέων διέσχισαν τὰ δίκτυα διὰ τῶν ὑπ' αὐτὰ προσηλωμένων καρφίων· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀναγνωρίσαντες τὰ μοναδικὰ τοῦ Ἀλῆ Μουσταφᾶ ὑποδήματα, πορευθέντες ἔρριψαν αὐτὰ τὴν νύκτα διὰ τῆς θυρίδος ἐντὸς τῆς οἰκίας αὐτοῦ· τὰ ὑποδήματα πεσόντα ἐπὶ τῆς παλαιᾶς τραπέζης τοῦ Ἀλῆ Μουσταφᾶ ἀνέτρεψαν αὐτὴν καὶ συνέτριψαν τὰ ἐπ' αὐτῆς πρὸ μικροῦ ἀγορασθέντα ὑάλινα δοχεῖα· ὁ Ἀλῆ Μουσταφᾶς ἰδὼν πάλιν ἀναφανέντα τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ, καὶ ζημιώσαντα αὐτὸν ἐκ νέου, νομίζων νὰ προλάβῃ πᾶσαν περαιτέρω ζημίαν,

ἀπεφάσισε νὰ παραχώσῃ αὐτὰ ἐντὸς τοῦ παρακειμένου νεκροταφείου. Ἀλλ' ἄλλος τις Ἰουλιανὸς διαβαίνων καὶ ἰδὼν ἀνασκάπτοντα τὸ χῶμα, κατεμήνυσεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὡς τυμβωρύχον. Ὁ Ἀλῆ Μουσταφᾶς, μὴ δυνηθεὶς νὰ δικαιολογηθῆ, κατεδικάσθη πάλιν εἰς βαρὺ χρηματικὸν πρόστιμον· πλήρης δὲ μανίας κατὰ τῶν δλεθρίων αὐτοῦ ὑποδημάτων, ἀπεφάσισε νὰ κατακαύσῃ αὐτὰ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἦσαν ὑγρά ἐκ τοῦ παραχώματος, ἐξέθεσεν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τῆς οἰκίας, διὰ νὰ ξηρανθῶσι πρότερον. Ὁ κύων τοῦ γείτονος τοῦ Ἀλῆ Μουσταφᾶ, ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ παίζων μετὰ τῶν ὑποδημάτων, ἔρριψεν ἐν ἑξ αὐτῶν κάτω εἰς τὴν ὁδὸν, τὸ ὁποῖον πεσὸν προσέβαλεν ἔγγυόν τινα γυναῖκα διερχομένην διὰ τῆς ὁδοῦ· καὶ ἡ μὲν γυνὴ ἐξιππαθεῖσα ἀπέβαλεν ἐκ τοῦ φόβου· ὁ δὲ σύζυγος αὐτῆς κατεμήνυσεν τὸν Ἀλῆ Μουσταφᾶν ἐπὶ φόνῳ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς ἔτι βαρύτερον τῶν δύο πρώτων χρηματικῶν προστίμων.

Πλήρης ἀπελπησίας ὁ Ἀλῆ Μουσταφᾶς ἐπλήρωσε μὲν καὶ τὸ πρόστιμον τοῦτο, ἀλλὰ παραδοὺς τὰ πολυθρόλλητα ὑποδήματα εἰς τὸν δικαστὴν, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅτι ὁ Ἀλῆ Μουσταφᾶς παραιτεῖται ἐπισήμως παντὸς δικαιώματος ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων τούτων, καὶ ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος διὰ πᾶσαν εἰς τὸ ἐξῆς πράξιν τῶν κακούργων τούτων ὑποδημάτων. Καὶ ὁ μὲν δικαστὴς συνήνεσε εἰς τὴν δικαίαν ταύτην αἴτησιν τοῦ Ἀλῆ Μουσταφᾶ· οὗτος δὲ διδαχθεὶς καὶ σωφρονισθεὶς ὑπὸ τῶν περιστατικῶν τούτων, ἐμετρίασε τὴν ῥυπαρὰν αὐτοῦ φιλαργυρίαν.